હીન્દુસતાંકી મશહુર મારૂફ કવ્વાલીકી કવ્વાલીયાં ગઝલે દરજ હુય

બાગે ઈસલામ

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા:—કાગઝી મહમ્મદ એન્ડ મહમદભાઈ.
ઠે૦ ટાવર રોડ, અન્નાયાની વાડી સામે—સુરત.

કીંમત ચાર આના.

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय
[गुजराती कॉपीराअिट विभाग]
अनुक्रमांक ૧૫૮૭૮ वर्गांक
पुस्तकनुं नाम આબો ઇસ્લામ
विषय ૨૩૬૮:૬ ૩૬૮

હીન્દુસતાંકી મશહુર મારૂફ કવ્વાલીકી કવ્વાલીયાં

ગજલે દરજ હય

બાગે ઇસલામ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર :-કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઇ
ટાવરરોડ, અલાયાની વાડી સામે-સુરત.
સુરત બરાનપુરી ભાગળ, ભાજીવાળી પોળમાં આવેલા શ્રી અનાવિલ
બંધુ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઇ નાયકે છાપી.

કીમ્મત ચાર આના.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૨૯૮૭૯

ઉંચા દીનકે સરવરને કીયા.

આપે રેહમતકા ભી છીડકાઓ પયમ્બરને કીયા
મોતેબર હૈ યે રિવાયત જો સુનાતા હું મંય
શાને ફરમાનકી દેખો તો દીખાતા હું મંય
સારી મેહફીલકો અભી વજદમેં લાતા હું મંય
નઝમ ખસ ફાસ્સએ દીલ સોઝકો અખતરને કીયા
એક દીન મસજીદે નબવીમેં શાહે-કૌનો મકાં
કર રહે થે વોહ બીસ્મીલ્લાહકી તારીફ બયાં
પોંચી તકદીરસે એક લડકી યહુદીકી વહાં
ઉસકે દીલમેં યે અસર હુબ્બે પયમ્બરને કીયા
દેખી જબ માને યે હાલત ઉસે સમજાયા બહોત
બાપ ઝાલીમ થા ઉસે ઓરભી તેશ આયા બહોત
કરકે શમશીર બરહેના ઉસે ધમકાયા બહોત
તંગ ઉસ લાડલી બેટીકો સિતમ ગરને કીયા
ભરકે ગુસ્સેમેં વો બેરહેમ સિતમગર બોલા
મારી જાએગી જો બિસ્મિલ્લાહપર અબ લબ ખોલા
કત્લ કરનેકે લીએ બેટીપે ખંજર તોલા
ખુબ બરતાવો યે દુખતરસે બદ અખતરને કીયા
બોલી દુખતર કે યે કલમા હે મેરી જાનકે સાથ

મુઝસે હરગીઝ ન છુટેગા કીસી મમનુનકે સાથ
યાદ મેંને કીયા ઇસકો બડે અરમાનકે સાથ
અબ મુસલમાન મુઝે મેરે મુકદદરને કીયા

સર મેરા કાટસે મુઝકો નહી સરકી પરવાહ
કુછ તેરે માલકી ખવાહીશ હય ન ઝરકી પરવાંહ
તુઝસે મતલબ હૈ ન મુઝકો તેરે ઘરકી પરવાહ
અબતો બેચેન મુઝે ઇશકે પયમ્બરને કીયા

એ ને બીસમિલ્લાહકી અય કર દીયા બેકલ મુઝકો
સીન ને ઇશ્કકી પેહનાઈ સલાસીલ મુઝકો
મીમસે જામ મોહબ્બતકા પીલાયા મુઝકો
અબ કરમ મુઝપે મેરે સાકીએ કવસરને કીયા

કત્લ કરનેકો જો અબ બેટીપે લાયા ખંજર
દરતા બરતા ગે કહા બીબીને સુન અય શૌહર
રહમકર ઇસને તો મરનેહીપે બાંધી હય કમર
ઇસકો વહેશી કીસી ચલતે હુવે મંતરને કીયા

મારકર જાનસે તુ ઇસકોભી રૂસવા હોગા
લોગ ચકખેંગે બોહોત સારેમે ચરચા હોગા
રખકે તોહમત જો તુ મારેગા અચ્છા હોગા
રાઝે બીબીકી જો પાઇ તો શૌહરને કીયા

દી અંગુઠી ઉસે ઓર યે લડકીસે કહા
યે અમાનત હય ઇસે રખના હિફાઝતસે ઝરા
કી ખ્યાનત તો મીલેગી તુઝે માકુલ સઝા
દીલસે મંઝુર ઉસી બાતકો દુખતરને કીયા

પડહકે બિસ્મિલ્લાહ ઉસે જેબમેં રખકર સોઇ
તાકે બાબાકી અમાનત ન ચુરાએ કોઇ
આપને શબકો ચુરાઇ તો વો ઇતના રોઇ
ચશમ ગિરયાં બહોત રશ્કે સમુંદરને કીયા
પડહકે લાહોલવલા કુવ્વતા ઇલ્લા બીલ્લા
બોલી રો કરકે અંગુઠીકો, ગંગા બીસમીલ્લા
બાપકે ઝુલ્મો સીતમસે તુ છુડા દે અલ્લાહ
કયા કહુંગી જો તલબ મુઝસે ન તમગરને કીયા

ચુંકે વો તાકમે થા શબકો ઉઠા બીસ્તરસે
કામ ચુપકે યે કીયા કુછ ન કહા દુખ્તરસે
લે ગયા સાફ અંગુઠી કો ચુરા કર ઘરસે
ગર્ક દયયામેં ઉસે જાકે સીતમગરને કીયા
લોટા દરયાસે તો ફીર અપને અઝીઝમેં ગયા
જોડકર હાથ યે હરકૌમી બીરાદરસે કહા
મેરે ઘર શામકો એક ધુમકા જલસા હોગા
સબકી દાવત હય યે ઉસશુમ બદ અખતરને કીયા
હુકમે શવહર સે કીયે બીબી ને ખાને તૈયાર
રખ્યે બા કાયદા મુસગીન મુરબ્બે વ અચાર
સિરફ મછલી હી નથી ઇસલીએ પહોંચા બાઝાર
મોલ મછલીકા મછે રેસે મછંદરને કીયા
લાકે બાઝારસે મછલી ફીર દુખતરકો દીયા
મેરી ખવાહીશ હૈ કે તુ જલ્દ કબાબ ઇસકે બના
ખાકે તરીફ કરેં સબ યે કમાલ અપના બતા

તુઝકો હર કામમેં પુખતા તેરી માદરને કીયા
જુ હીં મછલીકા શિકમ ચાક કીયા હૈ શીલ ફોર
નજર આયા ઉસે કુદરતકા તમાશા કુછ ઓર
સાફ રખ્ખીથી અંગુઠી વો અનામતકા બતોર
બાદ અઝાં જેબમેં દાખીલ ઉસે દુખતરને કીયા
અલ ગરઝ ખાચુકે જબ સારે યહુદી ખાના
પુછા હર એકસે બતલાઇએ કયા ઇસકી સઝા
સબ યે કહને લગે કે કતલ હય લાઝીમ ઇસકા
યે બુરા કામ હૈ જો આપકા દુખતરને કીયા
ચાર પંચો મેં યહુદીને યે લડકીસે કહા
મેંને કલદીથી અંગુઠી જો તુઝે વો અબલા
પડહકે બીસમીલ્લાહ નીકાલીવો અંગોઠી ઉસજા
ઉડ ગએ હોશ તઆજ્જુબ સા બદ અખતરને કીયા
પુછા બેટીસે કે અબ બતા મુઝે યે ભેદકી બાત
મય તો ડાલ આયા થા દરયામે જોથી કલ કી રાત
સચ બતા મુઝકો લગી કયરે ભલા તેરે હાત
યે બતા કામ તેરા કોનસે રહે બરને કીયા
હંસકે કહેને લગી સુન બય ખરે બેદુમ ઓ બેલ
કામ લવંડીકા હુવા હૈ યે મોહમ્મદ કી તુ ફેલ
ઉસકે ગુન હોનેસે આયા ન મેરે આંખપે મૈલ
મેરી હાલત પે કરમ મેરે પયગમબરને કીયા
જબ સુના ઉસને યે લડકી કા જવાબે માકુલ
તબ લગા કહેને યે બેટીસે બહોત હોકે મલુલ

સચ કહા તુને મુજે દીન હય અહમદકા કબુલ
અબ મુસલમાન મુજે દીનકે રહેબરને કીયા
ભોલા બેટીસે મઆશીકા તલબગાર હું મંય
બખશદે મેરી ખતાકો કે ખતા વાર હું મંય
આજસે દીન મોહમ્મદકા તલબગાર હું મંય
મેરે રગ રગમે અસર હુબ્બે પયગમ્બરને કીયા
બાગ ઇસલામ હરા દીન કે સરવરને કીયા

નઇ ગઝલ. ગઝલે મનઝર.

મહદે ઇશ્કમે નઝરોંસે ગીરા જાતા હું.
બે-બહા મોતી હું મટીમે મીલા જાતા હું.
ઓ કહો જો કભી ભૂલેસેભી યાદ ન કરે,
એક મેંહી હું કે તુમપેહી મીટા જાતા હું.
કુચ્છ દીનો ઓર તસવ્વુર તેરા કર લેને દે,
રફ્તા રફ્તા તેરી તસ્વીર બના જાતા હું.
રોઝ કહતે થે કે મહેફીલસે ઉઠા દુંગા તુઝે,
લીજીએ આજ મેં દુનિયાસે ઉઠા જાતા હું.
છીનકર દીલ મેરા વોહ શોખ લીગે જાતા હય,
દીન બહાદે સરે બાઝાર લુટા જાતા હય.
ઉસ મસીહાસે કોઇ જાકે યે કહે દે મનઝર,
ઓ! ખુદાકે લીયે જલદી મેં મરા જાતા હું.

નઈ ગઝલ.

અહેરબાં હો જાયંગે દર્દે જીગર હોને તો દો,
ખુદ ચલે આયંગે નાલોં અસર હોને તો દો,
જાન કહાં જાને હો તુમ ઇસ કદર જલ્દી હે કયા?
રાત બાકી હે ચલે જાના સહર હોને તો દો.
લાખ બીસ્મીલ હો ગયે ઔર કત્લ હોંગે સેંકડો,
ઉનકી મેહફીલમે જરા તીરછી નઝર હોને તો દો.
ખાક ઉડાતે આઇગે મેરી લહદ પર દેખના,
મેરે મરનેકી ઝરા ઉનકો ખબર હોને તો દો.

ગઝલ.

ઉસને કહા પેહચાનલે મેં કાતેલે ખુંખાર હું
મયને કહા તુમપર ફીદા હોનેકો મેં તૈયાર હું
ઉસને કહા અબ બેહયા ફિર બઝમ મેં કયું આગયા
મયને કહા કાબુ નહી દીલસે મેરે લાચાર હું
ઉસને કહા તુ રખ્ખે અરની કયું હે મુસાફી તરેહ
મયને કહા જલવહ દેખા મેં તાલીબે દીદાર હું
ઉસને કહા ગરદનપે તેરી ફીરદું શમશીર કો
મયને કહા દેરી ન કર જીનેસે મેં બેઝાર હું
ઉસને કહા તુને મુજેહ બદનામો રૂસવા કર દીયા
મયને કહા તેરે લીયે રૂસાવા સરે બાઝાર હું

ગઝલ.

હનપે આ ફિક્ર હો કે અપની ઝીંદગી બારબાદ કી
ખુદ ફસી ફન્દે મેં બુલબુલ કયા ખતા સૈયાદ કી
ઝુલમ બેહદ કરદીયે તાઝાદ હે જલ્લાદ કી
કાટ ડાલુંગા ઝબાં તુને અગર ફરીયાદ કી
ઇસ મહોબ્બતકા બુરા હો દમ લબોં તક આ ગયા
શીરીં બનકર ઘુકડાલી કબ્ર તક ફરહાદ કી
અબ બહેગા ખુન ઇસ કુચેમેં બાના ઇસ કદર
સુર્ખ મછલી બનકે તેરેગી છુરી જલ્લાદ કી

ગઝલ.

ફુંરકી હમકો તમન્નાહે ન ગુલશન ચાહીયે
કમલીવાલે દીલરૂબાકા હમકો દરશન ચાહીયે
હમકો આબાદીસે કીયા મતલબ ગરઝ કીયા વાસતા
હમહેં દીવાને હમેં સહરા કા દામન ચાહીયે
ગેસુ અપને રૂખે રોશન પર પરીશાં રેહનેદો
એસે ચેહરે કે લીયે અયસાહી ચીલમન ચાહીયે
બાદ મુરદન રૂહ મેરી ભટકે કહીં અયસા નહો
અય અઝીઝો કુચએ જાનાં મેં મદફન ચાહીયે

ગઝલ.

સેફ હો જીસકી ઝબાં શમશીરકી હાજત નહી
પાક હો જીસકી નઝર ફીર તીર કી હાજત નહી
રાત દીન કરતા હે અય દીલ તું કે જીસકી જુસતજુ
વો અગર ચાહે તો કુછ તદબીર કી હાજત નહી
કીયા યાર મુજસે પુછતા હે દર્દ દીલકી દાસતાં
હાલ રોશન હે મેરા તહરીર કી હાજત નહી
યારકે કુચેમેં જા ઔર પી શરાબે મારેફત
મસ્ત દીવાને કો કુછ તવકીરકી હાજત નહી

હુરેં ફેહતાથી કે હમ લેનેકો આયા કરતે
આપ હર રોઝ ઇર્સાનોર સે આયા કરતે
રોઝ હમ યેહ કદમ આંખોસે લગાયા કરતે
પેશવાઇ કે લીયે ધુમ મચાયા કરતે
રૂખે ગુલ ગુંસે અરક પુચ્છ કે લાયા કરતે
અપને કપળોં કો પસીનેમેં બસાયા કરતે
આપકો તખતે ઝમર રૂદ પે બેઠાયા કરતે
સામને હમ યેહ ખળે હોકે સુનાયા કરતે-સલ્લ-લાહ

થા ઝબાનો પે ફરીશતોકી મોહમ્મદ કા નામ
કોઇ ચુમેથા રીકાબ ઓર કોઇથા મે થા લુગામ
માંગતી જાતીથીં હુરાને બેહીશતી ઇનઆમ
અખીયાં ભેજ તે જાતેથે દુરૂદ ઔર સલામ

ચામશે સુભ તલક સુબસે સેકર તાશામ
રોઝ ફૂવ્વારે ઉછલતેથે ઉછકતેથે જામ
હોઝે કવસરપે હુએ જમ્અ જોસખ ખાસો આમ
જામસે કુલકલે મીનાકે પેહથા તરઝે કલામ

સલ્લલ—લાહ

શેર. ૭ ગઝલ નં. ૧

હો મયસ્સર સરવરે આલમકી દરબાંની મુઝે
ઓરીયાહે ઉનકે દરકાતખતે સુલતાની મુઝે
ઉનકે કદમો પર પડા હું દમ નીકલ જાએ અભી
આજહી આયે અજલ આખિરતુહે આની મુઝે
કયું રહે યસરઅમે છોડા કાફલે વાલોંકા સાથ
ઠોકરેં ખીલવાયગી યે મેરી નાદાની મુઝે
આબે ઝમઝમ શીતલબ એક દીન ફુવે ઝકવાયગી
ચાહમેં કરના પડેગા ખુનકા પાની મુઝે
એક તવજ્જેહ ડાલકર દીદારહક દીખલા દીયા
યાનબી તુમને યે બખશાદ્યઝરૂહાની મુઝે
તારે ગીનતા હું શબે ફુરકતમે નીદ આતી નહી
યાનબી જુલ્ફ દીખાદો શીકલ નુરાની મુઝે
અપની આંખોસે લગાકર સરપે રખલું ગર મીલે
કફ્સ પાએ ઉનકી તાહેર તાજે સુલતાની મુઝે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૨

કબ સમાતા જલવાએ શમસો કમર આંખોમેં હે
પરતવે નુરે મહમદ જલવ ગરઆંખોંમેં હે
દેખલેંઇન દો ઘરોમેં દેખનેવાલે ઉનકે
એક ઘર હે ઇનકા દીલમેં એક ઘર આંખોમેં હે
હમને કયું ઉનકો ન દેખાહે યે સબ અપના કુસુર
હેંવો યું દીલમેં નિહાં જેસેનઝર આંખોંમેં હે
અય સબા અબતો સુનાદે સરવરેદીકી ખબર
દમ મેરા અટકા હુવા અય બે ખબર આંખોંમે હે
ગમનહી ઉસકા જો મુઝસે દુર હો અયશાહ દીં
ય તસવવુર આપકા શામોસહર આંખોમે હે
કોનસે પરદેમેં હે તું હે કહાં તેરા મુકામ
તુઝકો નઝરેં ઢુંઢતી હેં તું કીધર આંખોંમે હે
હે પસેમુરદન ભી તાહેર અપની આંખોમે તેરી
ઇસ કદરદોએથે હમ અબતક અસર આંખોમે તેહે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૩

તેરે જલવેકે બેહોતોંકો હોશ આનેસે કીયા મતલબ
ઉનકેં પીનેસે કયા મતલબ ઉનકે ખાનેસે કયા મતલબ
સહેરાએ યસરબકી ફીઝાયેં દેખને વાલે
ઉનકેં ગુલઝ.રે જન્નતકી હવા ખાનેસે કયા મતલબ
મેરે મોલા ફલક બે ફાયદા મુજકો સતાતા હે
ઝીળક દીજીએ કે તુજકો મેરે દીલાનેસે કયા મતલબ
ગુનાહોસે મે ગભરાયા તો ફરમાને લગે હઝરત

વેરે હામીતો હમ હે તુજકો ગભરાનેસે કયા મતલબ
રીઝાએસાકી એ કોસર શરાબે શોક પીતે હો
એ રીનદે હેં ઉનહેં દુનીયાકે મેખાનેસે કયા મતલબ
ભીખારી હું મેં ઉસરંઝઝાકકા જોરઝઝાકે મુતલક હે
મુઝે ગેરોકે આગે હાથ ફેલાને સે કયા મતલબ
વહાબી દુશમનેદીં હે વોહ મેરા દોસ્ત કયું હોતા
અજી હઝરત મુઝે એસે કે યારાને સે કયા મતલબ
ખુદા તાહેરકો સુરવત દેતો લે રસ્તા મદીનેકા
ઇસે હીંદુસ્તાનમેં ઠોકરેં ખાનેસે કયા મતલબ

શેર ૭. ગઝલ નં. ૮.

ગુફતગુ ઉનકી હે કાલુલ લાહસે મીલતી હુઇ
ખુશ કલામી હે કલા મુલાહસે મીલતી હુઇ
અયનસીમે સુબહે કયું કરતી હે તુ અટખેલીયાં
આરહી હે કયારસુલીલ હસે મીલતી હુઇ
લાખજાને જુમબીશ અબરૂએ હઝરતપર નીસાર
યે છુરી હે મદે બીસમીલાહસે મીલતી હુઇ
હરમેં હરકી હે સમાઇ હરમેં હર કા હે ઝુહુર
કોનસી સુરતહે ગેરૂલ્લાહ સે મીલતી હુઇ
લોગ સમઝે કુમબઇઝની સમઝકા મતલબથા ઓર
વોહ સદાથી કુમ્બેઇઝનુલાહસે મીલતી હુઇ
આરઝુ યે હે પઢે જા કર મદીને મેં નમાઝ
મસજીદેનબવી હે બે તુલ્લાહસે મીલતી હુઇ

શોક નાઆતે મુસતુફા તાહેર ન છોડેગા કભી
છોળદું તટોના અતયે કયું અલ્લાહસે મીલતી હુઇ

શેર ૯. ગઝલ નં. ૫

મોહમદ પે લુત્ફે ખુદા હો રહા હે
કેહ ઉમતપે ઉનકી રીદા હો રહા હે
ચલાહું તસવવુર મે તયબા ફીજાનીબ
ખીયા લેનભી રેહતુમાં હો રહા હે
કહીં ડુબ સકતી હે ઉમ્મતકી કિસ્તી
કરમ આપકા નાખુદા હો રહા હે
ઉઠે મીમ એહમદ કા પરદા તો દેખું
કે પરદેમેં દર પરદા કયા હો રહા હે
ઝપક જાયેં આંખે તો દીલ બોલ ઉઠે
મુહમદસે વસલે ખુદા હો રહા હે
ચમકને હેં સીને મેં દાગે મુહબત
યે ગુલશન અજબ પુર ફીઝા હો રહા હે
ગુનેહગાર ઉમ્મત રીહા હો રહી હે
મોહોમદસે વાઅદા વફા હો રહા હે
તુ વોહ દેનેવાલા કે રઝાક મુતલક
તેરે દરસે સબ કુચ્છ અતા હો રહ હો
મેં ઉસ ફખરે યુસુફકા શયદા હું તાહેર
ખુદા જીસપે ખુદ મુબતીલા હે રહા હે.

શેર ૭. ગઝલ નં. ૬

તુમકો મેહબુબે ખુદા હો તુમસે બળહકર કોનહે
તુમસે આલા તુમસે અફ્ઝલ તુમસે બેહતર કોનહે
ખલકમેં મશહુર હે બંદા નવાઝી આપકી
બનદા પરવર આપસા અયબનદા પરવર કોન હે
આયતે લોલાક કીસકી શાન મેંનાઝિલ હુઇ
સુન ફિરો અયસાન બી અલ્લાહો અકબર કોનહે
સાફ આતે હેં નઝર આઇનએ દીલમેં હુઝુર
સાહેબે તકદીર હું મુજસાસીકંદર કોન હે
લાખજાને તુમપે સદકે એક જાં કયા ચીઝ હે
તુમતો હો હર દીલકે અંદર તુમસે બાહર કોન હે
ગુલશને કોનોમકાં મેં સરવરેદીં કે સીવા
બુલબુલો બાગેનુબવતકા ગુલેતર કોન હે
કીસકે નાલેનો સે તાહેર અરશ કો ઇઝઝત મીલી
કીસકો યે રૂતબા મીલા એસા પયગમ્બર કોન હે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૭

કહાં હેં રેહમતે હકકા ખઝાના દેખનેવાલે
લગાલે મુજકો સીનેસે મદીના દેખનેવાલે
મેરે મોલા મેરી કીશતી ભંવરમેં ડુબ જાતી હે
લગાદે પાર બેડેકા સફીના દેખનેવાલે
દીખાતાહે કીસેરીદવાંન ફીઝા ગુલઝાર જન્નતકી
નદે બેગે કભી દસ્તે મદીના દેખને વાલે

અગર વોહ દેખતે મોહરેનુંબુવત લોટ હો જાતે
જોયે મોહરે સુલેમાન કાનગીના દેખનેવાલે
તમન્નાહે યેહી દીલકી મીલેં તો ચુમલું આંખે
કદે પાયે શંહેનશાહે મદીના દેખનેવાલે
નથી હાજત ઉનહેં અયે મુમીનો કુચ્છ ઇતર જન્નતકી
મોઅતરયે મોહોમદકા પસીના હે દેખનેવાલે
દીખાએ અપને સદકેમેં ખુદા હરએક મુસલમાનકો
બડે ખુશબખ્તહેં તાહેર મદીના દેખનેવાલે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૮

જહાં મેદીને અહમદકી રસાઇ હોનેવાલી હે
અયાં કાબે મેશાને મુસતુફાઇ હોનેવાલી હે
તવલલુદ આજ દુનીયાંમેં વોહ મેહબુબે ખુદા હોંગે
કેજીનપર શીફતા સારી ખુદાઇ હોનેવાલી હે
મીટગી કુફરકી ઝુલમત બજે ગાદીનકા ડંકા
બુરાઇ દુર કરનેકો ભલાઇ હોનેવાલીહે
ખુદા આજ આમીનાબીબીકો વોહ ફરજંદ બખશેગા
હલીમા સાઅદીઆ યે જીસકી ખીલાઇ હોનેવાલીહે
મલક સલવાત પળતેહેં ફલકગર શોર બરપાહે
અરબમેં ધુમહે ધરધર સફાઇ હોનેવાલીહે
હુવેહેં ખુશ્ક દરયાએ અરજ સેરાબ પાનીસે
ચમન સરસબઝહે જલવા ફીઝાઇ હોનેવાલીહે
તીયુરે મગરેબી બોલે યે મશરીકકે પરીનદોંસે

બુતોંકી આજ હાથેસે જુદાઇ હોનેવાલી હે
ખુદા આયેગા લુંટાગે બહારે ગુલશને જનનત
ગુનેહગારોંકી દોઝખસે રેહાઇ હોનેવાલી હે
અગર મુશકીલ પડી તુઝપર તજલ્લી ચાહીયે તાહીર
ખુદા ચાહે તો અબ મુશ્કીલ કુસાઇ હોનેવાલી હે

શેર ૫. ગઝલ નં. ૯.

જો હમદ ઇલાહીમેં દહન ખોલ રહા હે
તોહીદકે કુઝેમેં શકર ઘોલ રહાહે
કુરબાન તેરી શાને રહીમીકે ખુદાયા
રેહમતકી તરાઝુમેં ગુનેહ તોલરહાહે
ઘર દીલમેં પળી હે જો તેરી ચાહકી રસ્સી
દીલડોલકી માંનીદ મેરા ડોલ રહાહે
સૈયાદ મુજે કુનજે કફસ ખુલદે બરીહે
તીશી મેરેપીંજરેકી અબસ ખોલ રહાહે
ક્યા ખવાબમેં ગફલત કીપળા સોતાહે તાહે
ઉઠ બેઠ કેહ અબ મુરગ સહર બોલ રહાહે

શેર ૭. ગઝલ ન. ૧૦.

રહેપેશે નઝર ચસરબ નગરી યા આરઝુ દારમ
કટે સુખસે મોરી સગરી ઉમરીયા આરઝુ દારમ
તોરી પયું પરૂં બાદેસબા સુનસે અરજ મોરી
રસુલીલાહકી લાદે ખબરીયા આરઝુ દારમ

તસવર મેરી આંખોમેં બંધે એક કમલીવાલેકા
જો કાબેસે ઉઠેકારી બદરીયા આરઝુ હારમ
નહી ભાતા મેરે દીલકો શહાબાઝાર દુનીયાકા
મદીનેકી દીખાદીજે બજરીયા આરઝુ હારમ
લબે કોસર જો દેખેં આપ મુજકો સાકીએ કોસર
જોખાલી હોતો ભરદીજે ગગરીયા આરઝુ હારમ
કહાં તક હીજરમેં તુળપું સહા દરદે જુદાઇમેં
બસ અબતો કીજેકીરપાકી નઝરીયા આરઝુ હારમ
સફરકી દીલમેં ઠાની હે તો ચલ કાબેકો અયતાહેર
વોહી રસ્તે વોહાં મીઠી ડગરીયા આરઝુ હારમ

શેર ૩૨. ગઝલ નં. ૧૧.

આપતય કર ચુકે જબ મુકામે દના
કોઈ વેહદતકા પડદા ઉઠાને લગા
હોકે બેતાબપરદેસે નીકલા ખુદા
અપને બંદોકો જલવાદીખાને લગા
વેહતા આશીકસે માશુકકબતક જુદા
આયે જીબ્રીલફોરન બહુકમે ખુદા
લાયેકોસરકા પાની વઝુકે લીયે
શોક ઝંજીર હુજરા હિલાને લગા
આકે દેખાકે સાલારજીન્નો બશર
ખ્વાબે રાહતમેં થે ફખ્રેહાનીકે ઘર
પાયે આકદસસે પર અપને લગે

શોક વસલે ઇલાહી જગાને લગા
ખવાબ રેહમતસે જાગેજો શાહે
જુદા કીયા હુજરેમેં ફેરન દુગાના અદા
વહાસે નિકલેતો દુલ દુલવા કરપે ખળા
ઉનકો બીઠ લાકે સરઅત દેખાનેલગા
સેર સાતોં ફલકકી કરાઇ ઉન્હેં
ચીજ એક એક વહાંકી દીખાઇ ઉન્હેં
સારે નબીયું સે હઝરત મુલાકી હુવે
જીસને દેખા ખુશીયાં મનાને લગા
દીયા ઇલમેલદુન્નીકા હકને સબક
હુવે આપ પર રોશન ચૌદહાતબક
કભી આંખોસેસેહને જો દેખાનથા
વો તમાશા યે કુદરત દીખાને લગા
દખ્ખા હજરતને ના લેન પેડુને કદમ
કયા મુબારીક વોહ શબથી ખુદાકી કસમ
અર્શકો ઇજતકાતોહફ્રામીલા
સોતી કીસમતકો અપના જગાને લગા
બાબ જનત પે પોંહચે જો શાહે ઉમમ
બોલે ગીલમાકે આઇયે અબરે કરમ
બળકે હુરંને હઝરતકે ચુમે કદમ
ફર્શ આંખોંકા રીદવાં બીછાને લગા
શાખેં ઝુક ઝુક કે તસલીમ કરને લગી
ગોદ જનનતકે ફુલોંસે ભરને લગી

નખમે તુબા લચક્કર ખમીદા હુવા
બહરે તાંઝીમસરકો ઝુકાને લગા
નગમે શાદીકે બુલબુલ સુનાને લગી
ખીલકે હરએક કલી મુસકરાને લગી
શાંખે ઝુમને લગી બરગ હીલને લગે
નખલ જુન્બા હુવે વજદ આનેલગા
બાબે દોઝખપે પોહચે જોખતમેં રસુલ
અપની ઉમતકી ગમખાર સરકાર કુલ
પહેલાતબ્બા જોયા ઓર તબકોં સેકમ
ઉસકી હિદ્દતકો માલીક દીખાને લગા
ફીરતો હજરત પરેશાન હોનેલગે
ધ્યાન ઉમતકા આયા તો રોને લગે
એસી હાલત ખુદાંસે ન દેખી ગઇ
જોશ દરીયા યે રેહમતમેં આને લગા
હુકમ આયાકે મેહબુબ ડરતા હેક્યુ
અપની ઉમતકાગમ ઇતના કરતા હેક્યું
સબદો રેહમતસે બખશુંગા રોઝેજઝા
એસાબેકલન હો દીલ ડીઠાને લગા
સુનકે ઇરશાદે બારીયે શેહને કહા
તેરી રેહમત કે કુરબાન બારે ખુદા
મુઝકો ઉંમતકી બક્ષીસ કામુઝદા દીયા
નાઝ મેરે તો એસે ઉડાને લગા
હોકે રૂખસત જમઆયે હબીબે ખુદા

હીનકો ખુબહુસે સબબ કિસ્સા કહા
બોલે સચ્ચોહો તુમ અય નબી મુસ્તુફા
ઓર અબુજહેલ જુ કાબતાને લગા
હાલ હરએકકા તાહેર તું સબકો સુના
જો મુનાસીબ થા સેનોકો હીરસા મીલા
સચ્ચે દુન્યામે સીદ્દીક અકબર હુવે
જુઠા દોઝખમેં જાકર ઠીકને લગા

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૧.

હય દલીલે કુલ્લે નફસીન સબ ફના હો જાયગે
હમભી એ તે રાહીત મુલ્ક બકા હો જાયંગે
કુબ્બહીતકે સાથ હેંગ દોસ્તાને બેરીયા
ખાકર મટીમેં બ પ્યારે જુદા હો જાયેંગે
હાથ ખાલી જોયને દુનીયાસે દોલત છોડકર
માલિકે માલીક અઝીઝે અકરૂબા હો જાયગે
હોગયે ઓલાદસે મા બાપતો મર કર જુદા
ખુલદમેં અય મોમીનો સબ એક જા હોજાયગે
જીતેજી કુચ્ચ કામ કરલો આખીરતકા ગાફીલો
મરતે હમ બેકાર સારે દસ્તોપા હો જાયગે
પેહલવાં કયા કર રહેહે જીસમ કે આઝાપેનાઝ
કબરમેં કીડે કોડેકી ગીઝા હો જાયગે
દેખકર મરકદમે તાહેર સરવરે દીંકા જમાલ
આશીકે જાં બાઝ કદમોં પર ફીદા હો જાયગે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૨.

જબ અયાંનુરેશ હે ઝમન આગયા
બીન ચમન બીન ચમન બીન ચમન હો ગયા
ડરકે શૈતાન પહાડોમેં જાકર છુપા
બેવતન બેવતન બેવતન હો ગયા
સારે કુફ્ફારજીને સે બેઝારથે
એકમરન એકમરન એકમરન હો ગયા
કાંટે કાંટેકો ચસરબકેથાયે ખુશી
જાંવતન નસરતન ચાસનન હો ગયા
ખાક જલ ભુનકે ગૈરતસે બુજહલકા
તનબદન તનબદન તનબદન હોગયા
મીસલે બુલબુલ મસરતસે મુરગે સહર
નગમેઝન નગમેઝન નગમેઝન હો ગયા
ખુબ છેળાયે તાહેરને જીકે નબી
દીલગમન દીલગમન દીલગમન હોગયા

શેર ૧૮. ગઝલ નં. ૧૩.

વોહ નીશાને કુફર મીટા ગયે બખુદા ખુદાસે મીલા ગયે
યે કીયા ખુદાકે હબીબનેકે બુતોંકો કલમા પઢા ગએ
રહે કુફર શીર્કસે ફેરકર વો ખુદાકા રસ્તા બતા ગયે
હમે પુલસડગર પે ચલાગયે કે હર એક બલાસે બચા ગયે
મુઝે યું ગુનાહોપે નાઝહે કરમ ઉનકા મેહરમેરાઝહે

મેરે પરદા પોશહે મુસ્તુફા જો બદોંકે એબ છુપા ગયે
મેં ફસાથા બેહરે ગુનાહમેં લીઆ મુજકો અપની પનાહમેં
જીને ખલકકેહતીહે ના ખુદા વોહી બેડા પાર લગા ગયે
કભી રોતે રોતે જો સોગયા તોનઝારા આપકા હોગયા.
મુજે ખ્વાબમેં નઝર આ ગયે મેરે સોતે ભાગ જગા ગયે
ઉઠે સાતપરદે હીજાબકે બહ પાયે શૌક જનાબ કે
કુંઇ બાતેં રાઝ વન્યાઝકી જો હુઝુર પેશે ખુદા હો ગયે
યે ખીયાલ થા જીને રોઝા સબ હમેં હાજીહાજી કહીંગેસબ
વોહનબીકેરોઝયે પાકપર ગયે હંસ ગરઝસે તો કયા ગયે
જો ફીરાકે શાહમેં ઘુલગયે તો ગુનાહ સબ યહીં ધુલ ગયે
બચા ખુન દીલ ઉસેપીગયે રહાલખ્તે દીલ ઉસે ખાગયે
તેરે બાદ તાહીરેનાતખ્વાન યે કહીંગે લોગ જહાં તહાં
વોહ કલામ લીખ્ખાહે નાતમેં કે જહા મેં ધુમ મચા ગયે

શેર ૮. ગઝલ નં. ૧૪.

જા રહાહું ઉનકે કદમોપર મચલનેકે લીયે
હસરતેં દીલમેં તળપતીહે નીકલનેકે લીયે
બીસતરે ગમસે ઉઠા લીજીયે મરીઝે હીજરા
યાનબી મજબુર હું કરવટ બદલનેકે લીયે
યા મોહોમદ નફસ શૈતાંનસે બચા લીજે મુઝે
સુરત એદ હય અઝદહા બનકર નીગલનેકે લીયે
બારોખસસે પાક રહેતી હે શરીઅતકી સળક

કયા મીલા હે સાફ રસ્તા મુજકો ચલનેકે લીયે
મરતે દમ તક ભી રહા મુજહલ દુશ્મન આપકા
આપદોઝખમેં ગયા હમ ભખત જલનેકે લીયે
સર ઉઠાલો જીતનાજી ચાહો યહાં અય સર કશો
મુસત અદહેં વહાં ફરીશતે સરકુચલને લીયે
કરલે જો કરના હે ગાફીલ મોત હે સરપર ખળી
સુબહ ગુઝરી શામ આય દીન હે ઢલનેકે લીયે
યે ન છોળેગી કીસકો દમ નીકાલે ગી જરૂર
હે અજલકા દાંવ એકદીન સબપે ચલનેકે લીયે
કેસે કેસે યાર હથદમ ચલ દીયે સુએઅદમ
રહે ગયા તાહેર કફે અફસોસ મલને કે લીયે

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૫.

પરેશાં અગર મેરી હમ્મત રહેગી
તો દીલપે મેરે એક મુસીબત રહેગી
મોહોબત મુજહે અપની ઉમત સે યારબ
હમેશાં સેહેતાકયામત રહેગી
ન બખશેગા જબ તક સબ ઉમતકો યારબ
હમેશાં કો તુજસે શીકાયત રહેગી
જોએક ઉમતી મેરઃ દોજખમેં હોગફ.
તો મેહરૂમ મુજસે ભી જનત રહેગી
બવક તે વીલાદત ભી ઉમતકા ગમ થા

લહદ મેં ભી ઉસકી મોહોબત રહેગી
કયા મતકે દીનમંચ પરશાંન હુંગા
તેરે ફજલ સે દીલકો કુવત રહેગી
રહેગા સદા નામ બાકી ખુદા કા
ન તાહેર ન તાહેરકી સુરત રહેગી

શેર ૭. ગઝલ નં. ૧૬.

ચાનબી આપકી ફુરકત તો ગવારાહી નહી
કોઇ તુમ સા મુઝે દુનીયામે પ્યારા હ નહી
આન કર દામને રેહમત મેં છુપાલે મેલા
હું ગુનેગાર કહીં મેરા ગુજારા હા નહી
આસરા હે તો ફકત અપને ખુદાકા હે મુઝે
અબ કીસીકા મુઝે દુનીયામેં સહાનહા નહી
હુસ્ને યુ સુફમે ભી હે હુસ્ને મો મ પ્યારા
કોઇ ખસ શાનકા મેહબુબ દીલ આરહ નહિ
હે મરીઝોને મોહબતપે ખુદાકી રહેમત
વોહ દીયા દરદ કે જીસ દરદકા ચાનહી નહી
હેં બહોત આપકી ફુરકતમેં પરેશાં ખતર
એક ફકત ગમસે બુરાં હાલ હમારાહ નહી
ફેરલી સાફ અઝીઝોને નીગાહેતાહે
હમતો સમજે હે મગર કોઇ હમારાહી નહી

સવાલ વ જવાબ.

કીંકયું ન લુટેં મઝે વસલે યારકે
ચાર દીન તો યેહી હંય બહારકે
કયું ન જોબન દીખાએં સવારકે
ચાર દીન હંય યેહી લુટ મારકે
પાન ખાકર લબોકો રચાને લગે
વોહ તો હંસ હંસ કર દંદા દીખાને લગે
બીખરે ગુલશનમેં દાને અનારકે—ચાર
કોઇ તડપે કોઇ હો સીસકતા હુવા
ઓર ગુલ હો હરસીમ્તકે રહે મેરા દીલ લીયા
કોઇ બેખુદ હુવા આહા મારકે—ચાર
દેખ લેના હઝારોંકે સર જાએંગે
દીલ મેલાઓંકે બાલે ઉતર જાએંગે
તુમ જો ચલતી હો સીના ઉભારકે—યાર
કોઇ મર જાએ જાને હમારી બલા
મેલા ચંદરોજ હય ફીર જવાની કહાં
હમ ચલે કીયું ન સીના ઉભારકે—ચાર
બઝમ અગયારમેં યું નજા યા કરો
કોઇ સમઝાએ તો ઉસકો સમઝા કરો
સદકે જાઉં મંય તીરછી નીગાહકે—ચાર
બઝમે—અગયાર મેં હુસ્નકે રોબસે
યે કીસે હોસલા હય કે ઊઠ કર શકે
હાથ રહેં જાએં સીનેપે મારકે

કહ કુર્શાં માંગ પર બોટ હો જાવેગી
આજ અગીયાર સે ચોટ હો જાદેગી
ઘરસે નીકલે વો ઝુલફેં સવારકે

આશુક
ક્યું ન કહ કુર્શા માગ પર લોઠ જા
મેરે અલ્લાહને હુસન એસા દીયા
સદકે જાઉં મૈ પરવરદીગારકે

આશક
માના હમને કે તુમ્હેં હુસન ખુદા દેતા હય
પર યે અંદાજ તુમ્હેં કોન સીખા દેતા હય

આશુક
પેટ માદર સે કોઇ સીખકે આતાહી નહીં
ચાહને વાલાંહી કમબખ્ત સીખા દેતા હય

પલ્લો છોડો સજન ઘર જા નારે.

આશુક
દેખો સીતમ—યે ઇશક કે કયા કામ કર ગઇ
મએ જોપીયે સરાબકી પીતેહી ચડ ગઇ
સુબહા હોગી કરૂં કયા બહા નારે

આશક
આ લપટ સીનેસે ઝાલીમ કયુ હમેં તરસાયે હય
દીલકે તરસાનેસે ઝાલીમ અર્શબી હીલ જાયે હય
અબ ન છોડું યેહી દીલમેં ઠાનારે

આશુક

આપકી આંખોને દેખો યે કયા કામ કીયા
ખુદ તો બદનામ હુવે ઔર હમેં બદનામ કીયો
કભી હમસે ન દીલકો લગાનારે

આશક

હમેં કહેના હય કુછ તુમસેં મગર હમ તુમસે ડરતે હૈં
અગર કહે દો તો કહે દેંગે કે જાની તુમપે મરતે હંય
નહીં અબ તેરે સીવા કોઇ ઠીકાનારે

આશુક

મેરી ભોલી સુરત પે ફીદા ગર જાન કરતે હો
મૈ તુમસે પુછતી હું મુઝપે કુછ એહસાન કરતે હો
જરા દીલકો તુમ અપને સમઝનારે

આશક

યે અચ્છી દીલ લગી હૈ હર ઘડી હર વકત હરદમકી
કભી ગુસ્સા કભી ગાલી કભી ઘુરકી કભી ધમકી
હાય આશકપે રહમતો ખાનારે

આશુક

યહીં જાનો નહીં કુછ ખબર સાહેબ આપકે હમકી
હમારી ગાલીયોંમે આજ કલ તાસીર હય સમકી
હુવા ના હકપે તુ હમ દીવાના રે

આશક

બોસે તેરે આરીજે ગુલફામકે
લા મુઝે દે દે તેરે કીસ કામકે
ગુલે આરીઝ કે બોસે દીલાના રે

આશુક

ઐસે મેરે આરીજો ગુલ ફામકે
વે નહીં સકતા કોઇ બે દામકે
જરા મુંહકો તુમ અપને બનાના રે

આશક

કરે લીજીએ આજ તો વખદા એસો કીનાર કા
દીલ તોડતે નહીં કીસી ઉમ્મીદ વારકા
શરતે ઉલફત જરા તો નીભાના રે

માશુક

માલુમ હુવા તુ આશીકે શયદા હય અય બશર
અચ્છા મંયવઅદા કરતી હું કલ આના મેરે ઘર
જરા આના તો સીટી બજાનારે

ગજલ—સવાલો જવાબ.

સવાલ—અદા માર ડાલેગી જાને તુમ્હારી,
સદા ન રહેંગી જવાની તમ્હારી,
જવાબ—ભડક પન મેં રહે ઝીદ હૈ જાની તુમ્હારી,
અભી દેખની હૈ જવાની તુમ્હારી,
સવાલ—કહા મંયને કયરો તો બોલે રહે હંસ કર,
નહિં શીર સુનેંગે કહાની તુમ્હારી,
જવાબ—તુમ હમ ગરીબોંસે કયા પુછતે હો,
ખુદા કા કરમ મહેરબાની તુમ્હારી.

સવાલ—દીયા દાગ તુમને જુદાઇ કા મુઝકો
યેહી એક રહેગી નીશાની તુમ્હારી,
સવાલ—રહો આપને આપે મેં બાહાર ન નીકલો,
કહીં ફટ ન જાએ મ્યાની તુમ્હારી

જવાબ—નહિં ચુસ્ત સીલાવર પહેના કરો તુમ,
કે [illegible] હે યુંહી મ્યાની તુમ્હારી
સવાલ—જબાં અપની રોકો યહ તાકીદ હે મેરી,
નહિં આંખ કર દુંગા કાની તુમ્હારી,
જવાબ—ચલોચુપ રહો અપને ઘર જાકે બયઠો.
ઇસીમેં ભલાઇ હે જાની તુમ્હારી,

સવાલ—કહાં સે યહે સીખા હે મીસરે ચુરાના,
ભુલા દુંગા મંય સઓર ખ્વાની તુમ્હારી
જવાબ—શાઇર મંય ખુદ હું તખલ્લુસ હે આઝાદ,
ખુદા દુંગા મંય જુબાની તુમ્હારી,
જવાબ—ન ભુલેંગે એહસાન પીછલે તુમ્હારી
સજા દે ગઇ જબ જવાની તુમ્હારી,
સવાલ—દુપટે કા પલ્લુ ઝટક કર ન ચલના,
કમર બલ ન ખા જાએ જાની તુમ્હારી,
જવાબ—સલાઇ સે ઇસકો તુમ ખાલી ન રખના,
બીગડ જાએગી સુરમા દાની તુમ્હારી,

કવ્વાલી

નિગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હેં

તુર વાલે તેરી તન વીર લીયે બેઠે હંય,
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
તેરા નામ અબેદ્દસે હે શુરૂ તેરા નામ દાલપે ખતમ હે
તુમસે અચ્છા કોન હે દીલ લો જીગર લો જાન લો
સબ તુમહારે વાસ્તે હે દીન લો ઇમાન લો
લેકીન ઇતની શરત હે ઇસમેકે કેના માનલો
મંય હું દીવાના તુમહારા તુમ મુજે પહેચાન લો
તુર વાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
દીલ મેરા ચાક કીયા ઉસને યે કેહકર મુજસે
દેખતા હું મંય તેરે દીલકી તમન્ના કયા હે
દીલ ચીર તો હો મગર ઇતના રહે ખ્યાલ
દીલ મંય ઇશ્ક મે. હબુબકી તેહરીર લીયે બેઠે હે
ઓર મજનું પે કીસીને પુછા યે સુખન
ઇશક લયલી અબબી બાકી હય તેરી વો ખુશતન
કબરસે ચીલ્લાકે બોલા ફાડકે મુંહસે કફ્ન
હુસ્ન બે બુન્યાદ બાશક આશક બે બુન્યાદ નેસ્ત
હુરે કેતી થીં કે હમ લેનેકો આયા કરતે
આપ ઇસ તરાહસે હરરોઝ બુલાયા કરતે
ગુલશને દહરસે ગુલ તોડકે લાયા કરતે
અપને કપડુંકા પસીનેમે બસાયા કરતે

આપકો તખ્ત ઝમરૂદપે બીઠાયા કરતે
સામને હમ યું ખડે હોકે સુનાયા કરતે
હુરે જન્નતકો તુખારક હોં ફલકકો તારે
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હેંય
હાલ ફુરકત કયા લીખું તુમ આપ આકર દેખલો
યા મેરે મવલા મુજે તુમ ખુદ બુલાકર દેખલો
દોહી કસમેં દે રહાહું આપકે સરકી કસમ
તુમ મેરે હો જાવ યા અપના બનાકર દેખલો
ખાનએ કુદરતે મેહબુબ ઇશ્વરભી ઝુકના
હમભી બીગળી હુઈ તકદીર લીયે બેઠે હંય
મંય જો કલ ઘરસે ચલા એક દશ્તે વીરાંકી તરફ
વહશતે દીલ લે ગઇ ગોરે ગરીબાંકે તરફ
કયા બતાઉ મંય વહાં કયા કયા મુજે આયા નઝર
કુછ ગોર કર દેખા હે કે કાબુમેં નહી અબતક જીગર
વો ઉદાસી થી કે દીલપે એક ઉદાસી છાગઇ
રૂહભી થરરા ગઇ આવાઝ જબકે યે સુની
ખુબીયાં સારી ઝમાનેકી ઝમાનેકા મીલીં,
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય
આપકી કબર મંય હાય મુહમ્મદકી સદા
લે ચલે કબરમે દરદ નહાને મેહબુબ,
તેરેહી દસ્ત મંય તારીકી મદફન અકબર,
હોગી મદફન મેરા યે દાગ નીહાં મહબુબ.
ચકકરો દીલકો ન પુછો તુમ અય હમનશી
નીગાહે નાઝકે દો તીર લીયે બેઠે હંય

તુરબતે મજનુંપે એક દીન લયલા મેહમીલ નશીં
જાકે બોલી મેરે પ્યારે મેરે પ્યારે મેરે મજનું દુલ નશીં
કુરેન જો મુન્આદ થા આજ હો ગયા મુઝકો યકીં
આ ગલે મીલ લે કે પાઉ ચેન મે જાને હઝીં
કુબરકા ગોશા ફૂટા મજનુંને દી ઇતની સદા
હમ જો અપના દીલ દીલગીર લીયે બેઠે હે
આશક મેહબુબકી તસવીર લીયે બેઠે હય
તુરવાલે તેરી તનવીર લીયે બેઠે હંય
એક દીન તુમને જો મજનુંકો કહીં દેખાથા
સુખકર ઈશક મંય લયલાકે હુવા થા કાંટા
કયા કરૂં હાલ બયાં ઉસકે તને લાગીરકા
મુંહથા મગરીબકી તરફ ઓર તરાકા ઇલમથા
ઉસ જાપે કભી યાસીન પઢી જાતી થી.
લબ જો હીલતે થે તો વો સાફ સદા આતી થી,
આ મઓ કુદરતે મેહબુબ ઇધરભી ઝુકજા
હમભી બીગડી હુઇ તકદીર લીયે બેઠે હંય
મનઝીલે ઇશકમે મોહતાજ નહી હય હમદમ
કેસ ફરહાદકી જાગીર લીયે બેઠે હંય
તુમ જો મયરેંગી મહોબ્બતકા લીયે બેઠે હંય
હમ તુજીકો બુતે બે પીર લીયે બેઠે હંય

સમાપ્ત.

ઈશતેહાર ! ઈશતેહાર !! ઈશતેહાર !!!

તૈયાર હય. શૌકીનો કે લીયે. તૈયાર હય.

હદીયતુલે મુસ્લેમીન યાની ઝરૂરીયાતે દીન	કી. ૦-૮-૦
કી. મલીક મ્હોમદ વ ગેતી અફરોજ	કી. ૦-૮-૦
કી. મૈતુન મહમદહનીફ	કી. ૦-૪-૦
કી. હાતમતાઈ (બાતસ્વીર)	કી. ૧-૪-૦
કી. શાહજાં શાહપરી	કી. ૦-૪-૦
ગઝલે હિન્દ (ગઝલ કવ્વાલીકા બડા મજમુઆ)	કી. ૧-૦-૦
ગઝલે હિન્દ (છોટી)	કી. ૦-૬-૦
ઈસ્લામકા ચાંદ (ગઝલ કવ્વાલી)	કી. ૦-૪-૦
શાહી કવ્વાલ (............)	કી. ૦-૪-૦
આશકોની ઈદ (............)	કી. ૦-૪-૦
ઝવહરે મેહફીલ (............)	કી. ૦-૧૦-૦
પરસ્તાને મેફીલ (............)	કી. ૦-૧૦-૦
ગરીબ હલીમા (ઇસ્લામી નોવેલ. ભા. ૧ ૨)	કી. ૦-૧૨-૦
ફોનોગ્રાફ ગાયન સંગ્રહ (તસ્વીર સાથે.)	કી. ૧-૦-૦

એ શિવાય હમારે ય્હાં બ્હોત કીશમકી ગઝલો, જબાની સાથ નાટકો, ગાયનો, કીસ્સા, કહાની, ઈબાદત, વગયરા, વગયરા, કીતાબો, અચ્છી ઔર કીફાયત દામસે મીલતી હય.

ગુજરાતી હર્ફ ઉર્દુ ઝબાન, ઉર્દુ હર્ફ ઉર્દુ જબાન જો ચાહીયે વો મીલેગી. મીલનેકા પત્તા:—

કાગઝી મહમુદ એન્ડ મહમદભાઈ બુકશેલર

ટાવર રોડ, અલ્લાયાકી બાડીકે સામને-સુરત.